

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

er rede til saglig forhandling om hovedparten af bestemmelserne i de to store lovforslag, og det havde jeg også ventet. Efter den modtagelse, som offentligheden har givet synspunkterne i de fremsatte lovforslag, måtte man vente, at der også her i tinget kunne skabes overensstemmelse mellem de forskellige synspunkter. Det ville være urimeligt, hvis man ikke kunne tale sig til rette om meget væsentlige dele i de foreliggende lovforslag.

Det er, som den højtærede boligminister var inde på efter debattens første omgang, imidlertid klart, hvor de betydelige modsætninger i særlig grad sætter ind. Den 30 pct.s forhøjelse i løbet af 2 år i den ældre boligmasse indvender man ikke noget imod, og jeg forstår, at oppositionen indrømmer, at det ikke kan være mindre, dersom det skal have en afgørende indflydelse på boligbyggeriet i den kommende tid. Men modsætningen kommer frem, når oppositionen derefter hævder, at hele lejeforhøjelsen skal tilfalde grundejerne. Jeg havde en stor oplevelse for ikke ret længe siden, da det ærede medlem hr. Paabøl talte, for han indrømmede klart, at det ikke var af principielle grunde, hans parti ikke kunne gå med til den særlige skat i anledning af de foreliggende lovforslag; det var simpelt hen, fordi de 30 pct.s lejeforhøjelse ikke gav grundejerne nok. Det, at det ikke er af principielle grunde, kan jeg i og for sig forstå, når jeg ser på, hvad venstre er gået med til tidligere, men det er en sag for sig.

Når grundejerne er fremkommet med nogle beregninger, hvorefter det skulle være nødvendigt, at de fik, jeg tror mindst 30 pct.s forhøjelse, ligger det langt tilbage; jeg tror, det var sidste efterår. I virkeligheden mener jeg, at oppositionen her stiller større krav end grundejerne selv. Jeg tror, at betydelige grundejerkredse finder det ganske rimeligt med de 16 pct., selv om de naturligvis gerne vil have lidt mere; og at disse 16 pct. er rimeligt, synes også at fremgå af det ærede medlem hr. Poul Møllers artikel i Dagens Nyheder, hvori det ærede medlem, som jeg sagde i går, går ud fra, at såfremt de 30 pct. helt tilfalder grundejerne, vil kun halvdelen medgå til vedligeholdelse og genopretning. Derfor kan regeringspartierne ikke komme uden om at

fastholde, at en del af huslejestigningen må tilfalde kommunerne, så der derved bliver mulighed for nedsættelse af de kommunale personskatter for små og mellemstore indtægter. Og jeg tvivler på, at de to oppositionspartier vil kunne fastholde deres modstand herimod. Jeg trøster mig med, at de kategoriske udtryk, at skatten må væk, og at der intet forlig kan blive, hvis skatten ikke falder væk o. s. v., mere er til udvortes brug.

Da jeg nu lige har hørt det ærede medlem hr. Thestrup bekræfte, hvad han heller ikke andet end kan, at det konservative folkeparti tidligere er gået ind i et forlig, hvori der også indeholdtes en forhøjelse af ejendoms-skatterne, så fatter jeg et lille håb om, at de konservative kunne blive lidt ræsonnable denne gang. Ganske vist holdt det ærede medlem hr. Thestrup en bagdør åben, idet han sagde: dengang var det en mindretalsregering, og så følte man et medansvar over for den lovgivning, der skulle sættes i scene. Deri ligger selvfølgelig noget om, at nu er det en flertalsregering, og hvis det konservative folkeparti synes, at det ser sin partimæssige interesse i ikke at gå med, men at kunne sige: det har disse flertalspartier vedtaget, så vil de ikke gå med. Men indtil videre vægrer jeg mig ved at tro, at den sidste opfattelse får overhånd. Jeg mener, at det konservative folkeparti hidtil har vist forståelse for boligbyggeriet og for betydningen af boligbyggeriet for hele befolkningen; man skulle derfor tro, at det ville gå ind i en saglig behandling af det samlede kompleks. Og da nu venstre og de konservative er så godt gift, må man vel gå ud fra — det vil jeg i hvert fald — at også venstre vil gå med på den linje.

På ét punkt kunne jeg tænke mig en lempelse. Det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnte i går tanken om en afvikling af bygningsskatterne i et hastigere tempo, og det har indenrigsministeren for ikke ret længe siden stillet sig imødekommende over for. Vi vil fra det radikale venstres side gerne forhandle om, at denne aftrapning af bygningsskatterne finder sted over et noget kortere åremål.

Niels Andersen: Det ærede medlem hr. Paabøl sagde i sin tale i går, at vedtagelsen af de foreliggende lovforslag ville betyde en